

Gregor Papuček verseiből

Tavaszi idill

(Jarná idyla)

Örömmel felzúgtak a
hegyek és ígérték hogy
jön már a tavaszi világ.

Az idő nagy szekere
elvonszolta a telet
víz mosta a kocsi nyomát.

Sütött a nap melege,
kikelt a fű serege,
sok madár fújta a zenét.

Csiriplő nótájukat,
erdei visszhangjukat
a szellő vitte szanaszét.

A kerti almafákon
hintáztatja az ágon
a szellő a rügycsapatot.

A nap a hóvirágnak,
szeretett virágának
a kertben egy puszit adott.

Píšem

(Írok)

Píšem básne, slovné činy.
Ešte píšem, teda som.
Kto je priateľ slovenčiny,
je aj mojím priateľom.

Zdravím Ťa, poet!

(Költő, köszöntelek!)

Zdravím Ťa, poet, básnik Dolnozemský,
želám Ti šťastia hneď na začiatku!
Hrejivým srdcom, bratsky, po slovensky
slávime Tvoju deväťdesiatku!

Ďakujeme Ti za to množstvo básní
(čo k nám pribudli spod Tvojho pera,
čo ako Tvoj dar naša Slovač vlastní)
v mene každého ich čitateľa.

Vítame Tvoje nové vzletné slová,
tento najnovší darček jasavý,
čo nám venuješ vždy znova a znova,
batôžtek básní: Pozdrav z diaľavy.

Nech Ti Stvoriteľ pridá ďalších rokov,
zdravia, šťastia i dobrej nálady.
Nech Ti dopraje ešte veľa krokov
do našej poetickej záhrady.

Pod', priateľ, dnes tu najlepších vín zlato:
tokajský výber kladieme na stôl!
Spolu, veselo štrngnime si na to,
aby si s nami ešte dlho bol!

(Ezzel a verssel köszöntöttem Juraj Dolnozemský
költő barátomat,
aki 2018-ban a 90. születésnapját ünnepelte.)

Szösszenetek

(Ívery)

Hozsánna néked, ó, te bölcs
természet!
Légy áldott itt e földön mindörökre!
Mit is tehetne itt a balga ember,
ha feje volna csak,
s nem lenne ökle?!

*

Rosszat jelent-e, vagy tán biztatót,
hogy életünk csak múló epizód?

*

Bele fog esni, nem vitás,
ki önmagának vermet ás!

Esőben

(V daždi)

Esik eső
csak úgy szakad.

Lett belőle
apró
cseppek
kigyópatak.

Erdő, rét és
tanya ázik

Vízi kígyó
kocsikerék
nyomán mászik.

Osud človeka

(Az ember sorsa)

Po narodení hneď
do zeme rastieme,
ostanú po nás len
obrazy na stene.

Toto bola mamka,
toto bol môj otec
a toto som tu ja,
ako malý chlapec.

A čas len uteká,
presnejšie: čas beží,
a ten chlapec tu už
ako starec leží.

Čas daný sa scvrkol,
na týždne, hodiny,
až raz len zmizneme
zo stavu rodiny.

Osud nám urobil
nepatrnú zmenu,
a tak aj náš obraz
zavesia na stenu.